

Folketingets Lovsekretariat
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

Dato
17. april 2024

J nr. 2024-1604

Folketingsmedlem Theresa Scavenius (UFG) har d. 10. april stillet mig følgende spørgsmål S 807, som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål nr. S 807.:

"Mener ministeren, at det er en hensigtsmæssig måde at lovgive på, når der i lovforslag nr. L 106 om vandsektorens økonomiske rammesætning over 1.679 gange står, at ministeren eller vandsektortilsynet »fastsætter«, hvilket i praksis betyder, at det er embedsfolk i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, som skal træffe en række politiske valg i udmøntningen af de mange bemyndigelser? "

Svar

I lovforslag nr. L 106 nævnes ordet "fastsætte" i flere forskellige kontekster.

Ordet anvendes i forbindelse med bemyndigelser til klima-, energi- og forsyningsministeren og i begrænset omfang andre ministre samt i bemærkningernes beskrivelser af indhold i og baggrund herfor og den forventede udmøntning.

Ordet bruges derudover i beskrivelsen af konkrete myndighedsopgaver i Vandsektortilsynet vedrørende fastsættelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer og fastsættelse af model for benchmarking af vandselskaber og fastsættelse af markedsmæssige priser. Heraf er det kun adgangen til at træffe afgørelse om fastsættelse af en markedsmæssig pris, der er ny. Der er ikke foreslået bemyndigelser, hvorefter Vandsektortilsynet kan fastsætte regler.

Herudover bruges ordet "fastsætte" bl.a. i de foreslåede regler om vandselskabernes fastsættelse af drikke- og spildevandstakster og kommunalbestyrelsens myndighedsopgaver i den forbindelse.

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

Holmens Kanal 20
1060 København K

T: +45 3392 2800
E: kefm@kefm.dk

www.kefm.dk

Side 1/2

Vi har ministerialstyre i Danmark. Systemet er forudsat i grundloven derved, at de beføjelser, der ifølge grundloven tilkommer ministrene, er tillagt dem enkeltvis. Den enkelte fagminister er herefter ansvarlig for eget ressortområde. For at sikre, at der er klarhed over, hvilke kompetencer de respektive ministre får tildelt ved lov, så uddybes den forventede udmøntning af hjemler i loven i de tilhørende bemærkninger, hvor det bl.a. nærmere beskrives, hvad der forventes fastsat med udgangspunkt i hjemlen.

For så vidt angår bemyndigelserne i lovforslaget til at træffe afgørelser, bemærkes endvidere, at dette er en helt sædvanlig måde at administrere et ressortområde, og at det er min vurdering, at det i praksis ikke vil være muligt at henlægge alle sådanne kompetencer til Folketinget. Det danske embedsværk inkl. kommunale og statslige myndigheder er netop udviklet med henblik på, at den løbende drift, herunder særligt afgørelser og tilsyn, ligger hos kompetente og sagkyndige embedsmænd, der sikrer ensartet og lovlig sagsbehandling.

Det er derfor også gængs praksis, at kompetencen til at udøve de aktiviteter, der indgår i lovforslaget, tilgår den siddende klima-, energi- og forsyningsminister (hvh. øvrige ministre, der foreslås tildelt kompetencer i lovforslaget).

Vandsektortilsynet er som myndighed alene tillagt de beføjelser, der er nødvendige for at kunne gennemføre en effektiv administration af og et effektivt tilsyn med reglerne. Tilsvarende gælder for kommunalbestyrelsen.

Med venlig hilsen

Lars Aagaard